

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Det unge Blod

Citation: Brandes, Edvard: "Det unge Blod", i Brandes, Edvard: *Det unge Blod*, 1899, s. 138.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_06-shoot-idm140623153262448/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Det unge Blod

Dog dette pinte Andreas ikke saa lidt og bestandigt mere: at Hellens Besøg var saa korte. Hun kom til alle Dagens forskellige Tider, men altid kun en Time eller højst to. Hun gav de rimeligste Grunde, naar hun saa hurtigt maatte bort igen, for hun skulde passe sit Hus, modtage og gøre Visiter, gaa til Syjomfru, besøge baade Teatrenes Førsteforestillinger og adskillige Middagsselskaber. Men en Kendsgerning var det, at hun ikke kunde skænke Andreas hele sin Tid, og han plagedes derved, ogsaa fordi han fandt det lidt ydmygende for sig, at *hun* altid bestemte baade Klokkeslettet og Besøgets Længde. »Jeg kommer Klokken halvt«, lød det til ham i Telefonen, og saa var *det* bestemt. »Ræk mig Uhret — nu maa jeg afsted« og saa var *det* afgjort. Han følte sig næsten som et Instrument, paa hvilket der daglig spilledes en kort og belejlig Stund og som dernæst sattes hen i Krogen uden mindste Betydning for alle Døgnets øvrige Timer.

Og hvad hjalp det, han gjorde Indvendinger! Om han bad — hun *kunde* jo ikke føje ham. Hun kyssede ham venligt og sagde: »jeg vilde gjerne, du, men —«. Og naar hun var